

Nasza Matka

Nr 11 (85) listopad 2013 (rok 8)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Poświęcenie leśnego krzyża

20 października 2013

Dnia 20.10.2013 r. o godz. 16 w lesie, na trasie między Śmitowicami a Halembą odbyło się poświęcenie odnowionego krzyża przydrożnego połączone z różańcem. W poświęceniu krzyża uczestniczyli księża ze Śmitowic, Paniów, Kłodnicy i Halemby. Na początek przemawiał Ksiądz Proboszcz z Paniów. Po przemówieniu został

poświęcony krzyż, a następnie odmawialiśmy różaniec. Po różańcu znowu przemawiał krótko ksiądz z Paniów dziękując przybyłym księżom, Radzie Parafialnej z Paniów, która zorganizowała poświęcenie krzyża oraz licznym wiernym obecnym na uroczystości.

mgb

SŁOWO BOŻE

(Mk 9, 2 - 8)

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniącym białym, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteś; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!». I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

Bądźmy wrażliwi na bezpieczeństwo dzieci i młodzieży

*Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski
w sprawie ochrony dzieci i młodzieży*

Warszawa, 9 października 2013 r.

Dzieci i młodzież są wielkim skarbem całego narodu i nadzieją na jego dobrą przyszłość. Większość rodzin z wielką troską podejmuje trud ich wychowania. Jednakże w ostatnich miesiącach wielokrotnie media informowały o maltretowaniu dzieci, kaleczeniu ich, próbach zabójstwa dziecka przez rodziców, a nawet pozbawianiu ich życia. Wśród tych krzywd wołających o pomstę do nieba, jakich doznają dzieci, jest też i pedofilia. Jest ona jednym z najcięższych przewinień. Negatywna ocena tej krzywdy przez Kościół jest jednoznaczna, podobnie jak mocne i jednoznaczne są słowa Chrystusa: „kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18,6). Dlatego też apelujemy o większą wrażliwość na krzywdę wyrządzaną dzieciom i młodzieży. Nie bądźmy obojętni na zło i nieprawość, jaka ich spotyka.

Problem pedofilii dotyka całe społeczeństwo. Dane statystyczne w tym względzie są alarmujące. Każdego dnia w Polsce zapadają średnio dwa prawomocne wyroki z tytułu pedofilii. W 2012 roku orzeczono ich 615, a blisko jedna trzecia skazanych to osoby w wieku od 17 do 21 lat. Co drugie dziecko drogą elektroniczną otrzymało nieprzystoite zdjęcie. W Internecie jest bardzo wiele stron z pornografią dziecięcą, a wiele dzieci jest w związku z tym szantażowanych i zmuszanych do dalszego udziału w tym procederze. Problem pedofilii pojawia się w szkołach, klubach sportowych, placówkach związanych z edukacją i wychowaniem, a także, co z bólem stwierdzamy – w środowiskach kościelnych. Przepraszamy za tych duchownych, którzy skrzywdzili dzieci. Robimy wszystko, co w naszej mocy, by w przyszłości takie sytuacje się nie powtórzyły. Skrzywdzonym dzieciom i młodzieży niesiemy i będziemy nieść nadal pomoc duszpasterską i terapeutyczną. Z całą mocą podkreślamy – nie ma żadnej tolerancji dla pedofilii. Takie stanowisko zajmuje cały Kościół w Polsce – tak duchowni, jak i świeccy katolicy. Społeczeństwo powinno przejść

gruntowną edukację w zakresie ochrony dzieci i młodzieży. Ufamy, że taka sytuacja przyniesie dobre owoce w postaci większej wrażliwości wszystkich ludzi dobrej woli na krzywdę dzieci, młodzieży oraz ich najbliższych.

Kierujemy nasz apel również do ludzi dobrej woli o solidarność i współpracę w reagowaniu na wszelką krzywdę i przemoc, których ofiarami stają się najmłodszy. Nie możemy być obojętni na sygnały i oznaki ich cierpienia. Prosimy również ludzi ze świata mediów nie tylko o informowanie o przemoc, ale także o pomoc w edukowaniu społeczeństwa na temat wyrządzanej dzieciom krzywdy, w tym wielu zagrożeń, jakie niosą najnowsze technologie komunikacyjne. Apelujemy o to, aby nie epatować nieustannie społeczeństwa obrazami ukazującymi przemoc wobec dzieci. Chodzi o wrażliwość odpowiedzialnych za media co do czasu i pory, w których najmłodszy stykają się z tymi przekazami, zwłaszcza w telewizji, w godzinach popołudniowych i wczesnowieczornych. Bombardowanie w mediach elektronicznych tą tematyką prowadzi również do osłabienia wrażliwości na krzywdę dzieci. Demoralizujące są te programy telewizyjne, które wykazują charakter praktycznej instrukcji w zakresie zachowań pedofilskich. Ponadto, nagłaśnianie w mediach pedofilii nie może naruszać godności dzieci i ich najbliższych oraz ich prawa do prywatności. Nie może też krzywdzić osób trzecich, rodzin, szkół, parafii oraz ogółu duchownych.

Przemoc wobec dzieci i ich krzywda nigdy nie powinny zaistnieć. Wspólnie - wspólnota kościelna, społeczeństwo, instytucje państwowe a także media – zróbmy wszystko, byśmy byli bardziej wrażliwi na cierpienie dzieci i reagowali na najmniej widoczne nawet przejawy i oznaki krzywdy, która ich dotyka.

*Biskupi zgromadzeni na 363.
zebraniu plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski*

EWANGELIE JAKO BIOGRAFIE (cz. 6)

Michał Wojciechowski

Źródło: http://www.opoka.org.pl/biblioteka/T/TB/ewangelie_biografie.html

C. Stosunkowo zwarte opowiadanie prozą o średniej długości, 5-10 tys. słów; włączenie szeregu opowiadań i logiów zaczerpniętych ze źródeł pisanych i ustnych; połączenie ramowego porządku chronologicznego z układem tematycznym (zwłaszcza przy cytatach z nauczania); charakteryzowanie bohatera głównie przez relacje o jego czynach i słowach.

D. uwzględnienie pewnych stałych tematów (pochodzenie, narodziny, wielkie czyny, cnoty, znaczenie śmierci); styl od bardziej literackiego po taki, który zwraca się do zwykłego czytelnika; wskazanie na wzorcowe cechy bohatera i na osobiste, indywidualne; wielorakie cele utworu: poinformowanie, pochwała bohatera, utrwalenie jego pamięci; pokazanie go jako przykładu, jego apologia. Nietrudno dostrzec, że wszystkie te cechy pojawiają się w Ewangeliach. Tak znaczna ich liczba przesądza o przynależności Ewangelii do gatunku literackiego wspólnego z biografiami antycznymi.

DORMEYER. Równoległe studium Dormeyera *Evangelium als literarische und theologische Gattung* ma inaczej niż tamte układ historyczny, a nie problemowy. Omawia kolejno pogląd na Ewangelie właściwy starożytności chrześcijańskiej, krytyce oświeceniowej, propozycjom porównawczym XIX wieku, Formgeschichte i Redaktionsgeschichte. Rozdział ostatni, dotyczący badań najnowszych, referuje porównanie Ewangelii do antycznych gatunków literackich, aretologii, dramatu, powieści i właśnie do biografii, biografii hellenistycznej i biograficznych elementów ST. Omawia też autor prace o specyfice gatunkowej poszczególnych Ewangelii. W zakończeniu dochodzi do wniosku, że gatunek „Ewangelia” łączy różne aspekty. Można czytać ją biograficznie, przy czym zainteresowanie biograficzne osobą Jezusa z Nazaretu łączy się z widzeniem go jako pewnego modelu zbawczego dla życia

ludzkiego. Można też czytać ją teologicznie, dostrzegając w życiu Jezusa ostateczne i nieodwołalne objawienie Boże.

Przypomnę jednak, że książka ta nie mogła jeszcze uwzględnić prac Aune'a i Burridge'a, które omówiłem przedtem. Pozycja następna cytuje tylko Aune'a, choć niewiele. Mamy tu interesujący przykład dopełniania się prac paralelnych.

W drugiej swej książce, dotyczącej wszystkich gatunków literackich NT na tle literatury antycznej, Dormeyer kontynuuje podejście analityczne do gatunków literackich właściwe egzegezie niemieckiej. Omawia więc głównie gatunki małych form. Tym samym gros książki dotyczy raczej gatunku składników Ewangelii niż Ewangelii jako całości czy też innych ksiąg NT. Omawiając owe małe formy autor uwzględnia analogie do literatury antycznej, gdzie przecież spotykamy liczne sentencje, krótkie opowiadania i inne przykłady „małej literatury”. Jest to cenne uzupełnienie do dawniejszego studium małych form, skupionego na przykładach z samych Ewangelii i ewentualnie porównaniach do literatury żydowskiej.

W części końcowej autor omawia gatunek całych ksiąg, określając Ewangelie i źródło Q jako kerygmatyczne biografie idealne. Ewangelie kanoniczne można jednak opisać jako narracyjne (erzhelnde) biografie idealne. Jeśli chodzi o metodę, to wnioski co do całych ksiąg wysnute są nie tyle z porównania z biografiami antycznymi, co z właściwości wewnętrznych, treści i celu. Zapewne dlatego akcentuje autor idealność i teologiczność tych biografii. Być może jednak obecnie, po uwzględnieniu prac anglosaskich, bardziej podkreśliłby biograficzność; takie wrażenie pozostawił wykład i dyskusja na ten temat przy wizycie prof. Dormeyera na ATK wiosną 1997.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na listopad 2013 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby kapłani, którzy przeżywają trudności, doznali pociechy w cierpieniach, wsparcia w wątpliwościach i utwierdzenia w wierności.

Intencja misyjna:

Aby Kościoły w Ameryce Łacińskiej wysyłały misjonarzy do innych Kościołów jako owoc misji kontynentalnej.

Wnioski

Nowsze studia nad gatunkiem literackim Ewangelii niewątpliwie dowartościowały porównanie Ewangelii z literaturą antyczną. Prawie wyczerpały one chyba możliwą argumentację szczegółową. Nie powstała jednak jeszcze synteza. Składać by się na nią musiały studia nad elementami tradycji ewangelicznej (Dormeyer), nad biografiami antycznymi (Burridge) i nad funkcjami biografii, a mianowicie jej walorem historycznym (Aune) oraz teologicznym. Zestawienie tych trzech autorów już ma pewien walor syntezy. Pozwala połączyć podejście analityczne do gatunku literackiego Ewangelii z podejściem syntetycznym i porównawczym. Uznanie Ewangelii za biografię jest tu punktem kluczowym. To że Ewangelie są co do formy zasadniczo biografiami w sensie antycznym można uznać za dowiedzione.

Pozostaje jednak uszczegółowienie tej tezy, jej wyostrenie. Jakiego typu biografiami? – ten gatunek antyczny nie jest jednolity. Ewangelie stanowią jego odmianę. Różnie to próbowano sprecyzować.

Następnie, czym Ewangelie są ponadto? Nie należy bowiem przyjmować uproszczonych koncepcji, sugerujących czystość gatunkową Ewangelii. Utworów czystych gatunkowo w ogóle jest niewiele, a ponadto bywają one owocem podejścia już świadomego, zamiaru stworzenia utworu o określonym gatunku. Zamiarem ewangelistów było jednak napisanie o Jezusie, a nie zrealizowanie jakiegoś modelu literackiego. W pracy swojej posłużyli się wzorami z otoczenia, głównie wzorem biografii, ale tak naprawdę, wobec nowości tematu, nowej treści, musieli też wykazać pewne nowatorstwo w formie. Nie stworzyli gatunku zupełnie nowego, ale w sposób twórczy wykorzystali gatunek istniejący, zmodyfikowali go. Będąc twórcami a nie naśladowcami różnili się też między sobą, dlatego też zasadne są szczegółowsze badania nad cechami gatunkowymi każdej Ewangelii z osobna, takie jak w innym referacie z tego sympozjum. Nie powinny one jednak pomijać cech wspólnych.

c.d.n.

INTERCJE MSZALNE

Listopad 2013

Piątek Wszystkich Świętych	1 listopada	Piątek	15 listopada
8 ⁰⁰	R. Sosna	18 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	Za ++ Annę i Jana Skrzypczyk i rodziców z obu stron	Sobota	16 listopada
Sobota Dzień Zaduszny	2 listopada	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	Za ++ poleconych w wypominkach	Niedziela	17 listopada
18 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Niedziela	3 listopada	10 ⁰⁰	R. Bubala
8 ⁰⁰	R. Ciszewska	14 ³⁰	R. Kalisz
10 ⁰⁰		Poniedziałek	18 listopada
14 ³⁰		8 ⁰⁰	R. Kokot
Poniedziałek	4 listopada	Wtorek	19 listopada
8 ⁰⁰	R. Drob	8 ⁰⁰	
Wtorek	5 listopada	Sroda	20 listopada
8 ⁰⁰	R. Wieczorek	8 ⁰⁰	
Sroda	6 listopada	Czwartek	21 listopada
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Bubala
Czwartek	7 listopada	Piątek	22 listopada
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Piątek	8 listopada	Sobota	23 listopada
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Jarczyk
Sobota	9 listopada	Niedziela Chrystusa Króla	24 listopada
18 ⁰⁰	R. Rozmus	8 ⁰⁰	R. Hanus
Niedziela	10 listopada	10 ⁰⁰	R. Gracyalny
8 ⁰⁰	R. Kędzia	14 ³⁰	
10 ⁰⁰	R. Machniak	Poniedziałek	25 listopada
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Poniedziałek	11 listopada	Wtorek	26 listopada
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Sroda	27 listopada
Wtorek	12 listopada	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	28 listopada
Sroda	13 listopada	18 ⁰⁰	R. Kalisz
8 ⁰⁰	Fatimska	Piątek	29 listopada
Czwartek	14 listopada	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Sobota	30 listopada
		18 ⁰⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Listopad 2013 - Luty 2014

2 listopad 2013	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
16 listopad 2013	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
30 listopad 2013	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
14 grudzień 2013	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
21 grudzień 2013	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
4 styczeń 2014	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
18 styczeń 2014	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
1 luty 2014	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
15 luty 2014	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kluski śląskie z mięsem

Składniki:

- 1 kg ugotowanych ziemniaków,
- 250 dag mąki ziemniaczanej ,
- 1 żółtko,
- 250 g ugotowanego mięsa np. Rosołowego,
- 1 duża cebula,
- sól,
- pieprz

Sposób przygotowania:

mięso zmielić, cebulę pokroić w drobną kostkę, podsmażyć na oliwie, dodać do mięsa, przyprawić solą i pieprzem, ziemniaki zmielić i podzielić na 4 części, usunąć 1/4 ziemniaków, w miejsce po usuniętych ziemniakach wsypać mąkę i dodać jajko oraz usunięte wcześniej ziemniaki, zagnieść ciasto, utoczyć walek, pokroić na równe kawałki,

formułować kulki, kulki spłaszczyć ręką, na powstałe placuszki nakładać łyżeczkę farszu mięsnego, zlepiać dokładnie brzegi i formułować kulki, wrzucić do osolonego wrzątku, gotować do chwili wypłynięcia na powierzchnię, odcedzić. Podawać oblane roztopionym smalcem ze skwarkami.

gmb

Kącik humoru

Antek - twój pies ugryzł moją żonę - skarży się Francek. - Bardzo dobrane - odpowiada kompan - to teraz niech twój pies ugryzie moją i będziemy kwita!

*

Masztalski doznał urazu głowy i zgłasza się w okienku do rejestracji w przychodni. Rejestratorka nie widzi go przez małe okienko i pyta - kobieta? - Nie - odpowiada Masztalski - tym razem motocykl!

*

Antek chwali się Franckowi:
- Z dnia na dzień przestałem pić alkohol i palić papierosy. - To musisz mieć bardzo silną wolę - odpowiada Francek. - Ja to nie - mówi kolega - ale moja żona to ma bardzo silną wolę!

*

Masztalski przyszedł do spowiedzi. - Zdradziłem żonę - mówi do księdza. - Ile razy - pyta kapłan. - Ja tu przyszedłem się spowiadać proszę

księdza, a nie przechwalać - odpowiada Masztalski.

*

Antek strzaskał sobie kolano w czasie pracy w kopalni. Długo leżał w szpitalu, ale noga wyleczyła się całkowicie. - Jak twoje kolano? - pyta Francek kolegę. - Lepiej niż przedtem - odpowiada Antek. - No to wielka szkoda Antek, że nie miałeś takiego małego wstrząsu mózgu - odpowiada kompan.

*

Dyrektor szkoły odbiera telefon: - Panie dyrektorze, mały Masztalski nie przyjdzie dziś do szkoły, bo jest chory! - A z kim rozmawiam? - dopytuje się dyrektor. - Z moim ojcem - mówi głos w słuchawce.

*

Mały Masztalski przychodzi z podwórka cały mokry. - Coś ty z sobą zrobił, dziecko - użala się matka. - Bawiliśmy się w psa mamę - odpowiada Masztalski. - W psa? - Tak, ja byłem latarnią!

Papież Franciszek: Święty Kościół grzeszników

(2 października 2013) fragmenty

W "Credo", po wyznaniu "Wierzę w jeden Kościół" dodajemy przymiotnik "święty". To znaczy stwierdzamy świętość Kościoła, która jest cechą obecną od samych początków świadomości pierwszych chrześcijan. Nazywali oni siebie po prostu "świętymi" (por. Dz 9,13.32.4 1; Rz 8,27; 1 Kor 6,1), ponieważ mieli pewność, że Kościół uświęca Boże działanie, działanie Ducha Świętego.

W jakim sensie Kościół jest święty, skoro widzimy, że Kościół historyczny w swojej drodze poprzez wieki miał tyle trudności, problemów, chwil ciemnych? Jak może być święty Kościół tworzony przez istoty ludzkie, przez grzeszników, grzesznych mężczyzn i kobiety, kapłanów, zakonnic i zakonników, biskupów, kardynałów, papieża - grzesznika? Wszyscy grzeszni... Jak może być święty taki Kościół?

Aby odpowiedzieć na to pytanie, chciałbym pójść za fragmentem z Listu Świętego Pawła do chrześcijan w Efezie. Apostoł na przykładzie relacji rodzinnych, mówi, że "Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić" (5,25-26). Chrystus umiłował Kościół, dając całego siebie na krzyżu. Co to oznacza? Oznacza to, że Kościół jest święty, ponieważ pochodzi od Boga, który jest święty, wierny Kościołowi i nie porzuca go mocy śmierci i zła (por. Mt 16,18). Jest on święty, ponieważ Jezus Chrystus, Święty Boży (por. Mk 1, 24) jest z nim złączony nierozdzielnie (por. Mt 28, 20). Jest święty, ponieważ jest prowadzony przez Ducha Świętego, który oczyszcza, przekształca, odnawia. Nie jest

on święty ze względu na nasze zasługi, ale dlatego, że Bóg czyni go świętym, jest owocem Ducha Świętego i Jego darów. To nie my czynimy Kościół świętym. To Bóg, Duch Święty czyni Kościół świętym w swej miłości.

[...]

Ostatnie pytanie: co mogę zrobić ja, który czuję się słaby, kruchy, grzeszny? Bóg tobie mówi: nie lękaj się świętości, nie lękaj się mierzzenia wysoko, by być kochanym i oczyszczonym przez Boga, nie lękaj się być kierowanym przez Ducha Świętego. Pozwólmy się zarazić świętością Boga. Każdy chrześcijanin jest powołany do świętości (por. Konstytucja dogmatyczna "Lumen gentium", 39-42). Świętość nie polega przede wszystkim na robieniu rzeczy niezwykłych, ale na tym, by pozwolić Bogu działać. Jest ona spotkaniem naszej słabości z mocą Bożej łaski, jest zaufaniem w Jego działanie, pozwalające nam żyć w miłości, czynić wszystko z radością i pokorą, dla chwały Bożej i służąc bliźniemu. Jest takie słynne zdanie francuskiego pisarza Léona Bloy'a. W ostatnich chwilach swego życia powiedział: "Jest tylko jeden powód do smutku - nie być świętym". Nie traćmy nadziei na świętość, podążajmy wszyscy tą drogą. Czy chcemy być świętymi? Pan na nas czeka, na wszystkich, z otwartymi ramionami! Czeka na nas, żeby nam towarzyszyć na drodze świętości. Żyjmy naszą wiarą z radością, pozwólmy się miłować Panu... prosimy o ten dar Boga w modlitwie, dla nas i dla innych. Dziękuję.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)